

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

România și Grecia.

Sub titlul acestei serie marele ziar vienez *Neue Freie Presse* un articol de deosebită importanță politică. Il reproducem în întregime, după cum urmează:

„Mai multe sute de studenți români au debarcat acum de curând în Pireu și au fost primiți cu onoruri extraordinare de autoritățile și populația Atenei.

Acesta este un semn caracteristic al timpului și trebuie adus în legătură cu faptul, că acum câteva luni regii României și Greciei s'au întâlnit pe pământ austriac, în Abbazia, și au avut dese consfătuiri în zilele pe cari le-au petrecut împreună.

Între România și Grecia există acum o înțelegere intimă. Ba mai mult decât acesta: În urma știrilor pe cari le primim din partea română, este în perspectivă încheierea unei convențiuni între România și Grecia și astfel în curând va avea loc o nouă întâlnire între suveranii ambelor regate balcanice. Regele George, așa ni-se comunică, va face în curând o vizită regelui Carol și probabil această vizită va avea loc în timpul pe când părechea regală română petrece în vilegiatură la Sinaia, în castelul Peleş.

Înțelegerea intimă între regii României și Greciei este un fenomen care în legătură cu celelalte evenimente din Balcani, atât de mult discutate în tot timpul din urmă, crește preste cercul local al intereselor balcanice și are o mare însemnătate internațională.

Atât politica Bulgariei, cât și a Sârbiei, se mișcă actualmente în apele rusești și prin această capătă relief faptul, că România trăiește în amicitie cu Grecia. Amicul amicului nostru este și amicul nostru — adică luat în chip concret: Dacă România, care s'a alipit la Austro-Ungaria, are de amică pe Grecia, atunci acesta din urmă trebuie să fie și amica Austriei.

În cercurile bine informate se afirmă că contele Goluchowsky este acela, care pentru-ca să țină în șach politica rusă care se validitează atât de mult în Sârbia și Bulgaria, a mijlocit apropierea Greciei de România. Despre această vorbesc împrejurarea, că întâlnirea de acum câteva luni între regele Carol și regele George a fost în Abbazia, așa dar' pe pământ austriac.

Afară de guvernul austro-ungar mai este și o altă Putere care privește cu simpatie înțelegerea dintre România și Grecia.

Acăsta este Turcia, în al cărei interes este faptul, că ambele State balcanice, în contrast cu Bulgaria, care cu toate asigurările oficiale din Sofia, nu s'a putut desface de aspirațiunile comitetului macedonean, sunt unite în privința menținerii statului quo în Macedonia.

Regele George nu se va duce în România mai înainte de a se fi asigurat de o contravizită din partea regelui Carol. Acăsta se va și întâmpla. Regele Carol ce e drept suferă de răul de mare și deci evită călătoriile pe mare. Cu toate acestea nu va fi cruțat de o călătorie pe mare. Trebuie adus

în legătură acest eveniment cu faptul că regele Carol n'a reînapoiat vizitele regelui Alexandru și a prințului Bulgariei, cari ar fi trebuit să fie înapoiate, dacă ar exista relațiuni normale față de Sârbia și de Bulgaria.

Regele Alexandru a fost acum mai bine de un an în România, ba prințul Ferdinand a vizitat de două ori pe regele Carol, ear' Regele Românilor, căruia nimenea nu-i poate contesta politetă și corectitudine, până acum nu s'a dus la Belgrad și la Sofia.

Acăsta este semnificativ pentru raporturile cari există între România, pe de o parte, și Sârbia și Bulgaria pe de altă parte.

Ceea ce privește Sârbia, aici cade în cumpănă influința reginei Draga asupra regelui Alexandru — regina este rusofilă și Rusia este astăzi atotputernică în Belgrad. Acăsta nu poate fi de loc pe placul regelui României ca aliat al Austro-Ungariei, a cărei influință în Sârbia a scăzut pe planul al doilea.

Mai mult însă are să se plângă România contra Bulgariei. România va urma sfatului amicelor ei dintr-marile Puteri și nu va mai face reprezentățiuni asupra faptului că șefii comitetului macedonean au fost achitați în procesul Sarajoff. Dar' în Bucuresci s'a simțit penibil faptul, că comitetul macedonean adus în legătură cu fel de fel de asasinate în România, a fost reabilitat printr'o sentință judecătorească.

În chip formal, ce e drept, guvernul bulgar este justificat, dar' în realitate lucrurile stau astfel: guvernul din Sofia nu se pot opune curentului popular, care este devotat comitetului macedonean. Acestea se știu în Bucuresci și de aceea s'a renunțat acolo de a se mai face pași contra comitetului macedonean.

Dar' cu toate acestea există însă în Bucuresci neîncredere față de Bulgaria. Dar' și faptul că Rusia este astăzi atât de puternică în Sofia, nu contribuie de loc la aceea, ca să mărescă simpatiile României pentru Rusia.

Nu rămâne deci altceva, decât, ca România să se apropie de Grecia, ca nu cumva să rămână izolată în Balcani. Dacă se va încheia o convențiune între România și Grecia, acăsta va fi o întregire a înțelegerii dintră Viena și Bucuresci.

Cu atât mai mult Rusia, neputând atrage de partea sa pe guvernul din Bucuresci, caută să stîrnească în România curente populare rusofile. Noul ziar, care apare acum în Bucuresci, servește acestui scop. Este vorba, ca România să fie atinsă în partea ei cea mai simțitoare, adică cea bisericească. Se propagă ideea, că biserica română ortodoxă se se contopescă cu cea rusă.

Acum câțva timp cei din Petersburg aveau intenția să înființeze un patriarhat rusesc în Constantinopol, sub care să stea toți creștinii ortodoci din Peninsula balcanică.

Refuzul Bulgarilor de a renunța la exarchatul lor din Constantinopol, a zădărnicit planul rusesc.

Dar' nici în România nu va avea mult succes acăsta nouă încercare de propagandă clericală rusă.

În România nu există nici un bărbat de stat serios, care să aibă sentimente rusofile.

Nu există nici unul care să aibă vederi asupra raporturilor României față de Rusia, ca ale reșosatului Cogălniceanu, omul politic rusofil, care alături cu Brătianu a reprezentat România la congresul dela Berlin.

Cogălniceanu era de părere, că Austro-Ungaria, față de vecinii sei Germania și Rusia, nu va putea fi pentru durată destul de puternică, pentru-ca să fie un scut pentru România. Deoarece după acăsta părere a lui Cogălniceanu, România avea numai să alăgea între alipirea strînsă de Germania ori de Rusia, credea el că va prefera pe Rusia.

Cogălniceanu a fost ultimul om politic, adevărat rusofil. Astăzi toți bărbatii de Stat ai României sunt de acord că influința rusă trebuie înlăturată din România.

În privința acăsta nu există divergență de păreri între actualul șef de cabinet dl Sturdza, conducătorul liberalilor, și între fostii prim-ministri Cantacuzino și Carp, șefii conservatorilor. Lui Carp îi place mai mult să accentueze contrastul față de Rusia, Sturdza voiesce să meargă cu Austro-Ungaria, fără a ofensa însă pe Rusia.

Există însă acum în România o nemulțămire față de Rusia. Firesce că este o mare exagerațiune când se scrie că Rusia are la Prut 180.000 de oameni, pentru-ca să se arete României, la ce trebuie să se aștepte, dacă va merge mână în mână cu Austria. Cu toate acestea se crede în România că Rusia întreține mulți soldați la Prut. Cifrele însă, după cum s'a spus, sunt prea exagerate. În Rusia se știe foarte bine, că în cazul unui războiu cu Austria, se pune mai mult preț pe linia galițiană de cât pe ceea a Prutului. Într'un astfel de războiu, în ori-ce cas România va merge cu Austro-Ungaria.

Din manevrele române, cari se țin la granița Carpaților, se deduce că România în privința militară se alătură de Austria. În astfel de sens înțelege și generalul Lahovary problema sa. El este un adorator deosebit al organizației militare austriace și în anii din urmă a convenit de multe ori cu șeful statului major austriac, baron Beck, și după părerea tuturor el este desemnat ca generalisim al armatei române într'un cas de războiu.

Dar' si vis pacem, para bellum se referă și la România. Acăsta a făcut în ultimul timp progrese colosale pe terenul militar, grație înțelepciunii regelui Carol, care se interesează atât de mult de afacerile militare.

Regele Carol este convins că România, chiar dacă ar fi pregătită pentru toate eventualitățile, trebuie să se desvôle în timp de pace, de ore-ce din complicațiuni războinice nu va putea câștiga mult. Tocmai față cu alipirea Bulgariei și Sârbiei de Rusia, alipirea României și Greciei de Austro-Ungaria este o garanție de pace mai mult și o asigurare mai puternică pentru menținerea echilibrului în Peninsula-Balcanică.

Adunarea generală a „Asociațiunei“.

— Raport special al „Telegr. Român” —

Sibiu, 25 Septembrie n.

Mai avem să raportăm despre petrecerea poporală și despre concertul aranjat Duminecă seara; și în cele următoare venim să ne degajăm și de acăsta plăcută misiune, lăsând să urmeze la fine și păreri ziarelor străine din loc, cu privire la aceste două puncte de program, foarte succese.

Începem deci cu

Petrecerea poporală.

Duminecă la 4 ore după prânz s'a început în grădina dela „Gesellschaftshaus“ petrecerea poporală, așteptată cu mult interes din partea publicului. Atât în ce privește numărul publicului privitoriu, cât și în privința prezentării și petrecerii țăranilor, — a succedat se poate de bine. Poporul nostru din jurul Sibiului și din comunele până pe la Sebeș, a fost reprezentat în chip ce numai onore ne face, ear' jocurile: hore, învîrtite, pe sub mână, etc. erau jucate cu atâta eleganță, în cât — dacă n'ar fi fost colbul, ridicat din năsipul grădinii, și n'am fi știut că jucătorii sunt fii ai poporului țăran, am fi putut crede că joca dame și cavaleri de salon, deghisați în țărani. Deosebi a plăcut mult hora răsărenilor (cari își aduseseră chiar lăutar propriu din Răsăreni), învîrtitele slimnicenilor, seliștenilor, mohanilor, etc. O grupă de patru părechi din Boița a escelat mult în grația și eleganța învîrtirii și a întoarcerii pe sub mână. Și erau printre publicul privitoriu foarte mulți străini: dame, domni, oficeri, cari priviau uimiți jocul românașilor noștri. Un ofițer bătrân, colonelul Iacobici, nu se putea deslipi de grupa răsărenilor.

Într'aceea oșpeții ofereau couponul de votare pentru premiarea celor mai frumoase costume; mulți le-au dat — pe sprâncenă, căci din atâta frumusețe de costume era greu să alegi pe cel mai frumos. Primul premiu (de 40 cor. în aur) l-a câștigat d-șora Stănescu-Góngă din Curtea de Argeș (234 voturi), al doilea (de 20 cor.) d-șora Eugenia Meșian din Zernești (221 voturi), al treilea d-șora Sofia Condemin din Pitești (România) cu 104 voturi, apoi: Dochia Dumitru Muntean din Poiana (97 voturi), Stana Giurcoiu din Răsăreni (68 voturi), Paraschiva Bendorfean din Sibiu (58 voturi), Ana Popa Bloșiu din Seliște (55 voturi), Elena Stanciu din Sibiu (28 voturi), Ana Stefla din Seliște (23 voturi), Ioana P. Androne din Sebeșul-săsesc (16 voturi), Ana Stănilă din Galeș (15 voturi), Maria I. Nic. Oprea din Poiana (15 voturi), Ana Beu din Apoldul-inferior (12 voturi), Maria I. Gaina din Orlat (11 voturi) și Silvia Oprișiu din Armeni (11 voturi). — Mulți din publicul present poate nici nu au dat nimănui couponul de votare, ori apoi fetișorele nu s'au prezentat cu ele la comisiunea de scrutinii, căci public era așa de mult, în cât la casă trecuseră toate biletele de intrare, trecuseră chiar și cupónele de controlă, date în loc de bilet, și în urmă au trebuit să se deie bilete cu cari alți oșpeți intraseră deja și la intrare le predaseră persoanei de controlă.

Țărănimea a fost foarte bine reprezentată, deosebi comunele din jurul Sibiului: Seliște (reuniunea de cântări în corpore, condusă de dirigentul ei, învățătorul G. Crișan), Răsăreni (conducătoriu inv. Al. Galea), Poplaca (cond. notariul Milea), Poiana (cond. preotul Nicolae Dobrotă), Apoldul (cond. preotul Orăștian), apoi Galeș, Armeni, Orlat, Mohu,

Slimnic, Boița, etc. Cea mai îndepărtată comună, din care țerănimia încă a fost reprezentată, e Sebeșul-șăseșc, și după cum se vede din lista premiatelor, costumul sebeșan încă a obținut premiu.

Puțin înainte de încheierea petrecerii s'au distribuit în popor cărți de cetit. N'ar fi stricat, dacă comitetul s'ar fi îngrijit să aibă la îndemână mai multe broșuri, căci multora nu s'au mai ajuns.

În voie bună și întră jocuri frumoase timpul trecea repede, și umbrele serii au făcut încheiere acestei petreceri mândre, pentru-ca la orele 8 publicul se aibă ocaziune a se delecta în escelelele prestațiuni ale reuniunii române de muzică din Sibiiu.

Concertul.

Dintră toate festivitățile arangiate din privilegiul acestei adunări, fără îndoială că punctul de forță a fost concertul dat Diminecă seară în sala de la „Gesellschaftshaus”. Reuniunea română de cântări din Sibiiu e cu mult mai binecunoscută publicului, de cât să fie lipsă a insista aici asupra forțelor de care dispune, și asupra rolului ce-l are în viața noastră culturală. Tot ce e de remarcant din prilejul concertului de Duminecă seară, e faptul că publicului i-s'a oferit plăcuta ocaziune de a admira de nou vocea d-nei Maria Crișan și a d-lui Isaia Popa, la care se alătură cu onoare vocea d-lui Dr. I. Stroiă și a d-șorelor Tincuța Simonescu, Delia Olariu și Eugenia Moga, cari deosebi în „Crăeșa ielelor” ne-au încântat.

Primul punct din programul concertului, „Brumărelul” de Iacob Murășan cu solo de bariton și sopran (Dr. Stroiă și d-șora Simonescu), a dat publicului prilej de a face meritate ovațiuni compozitorului, dlui I. Murășan. Mult au fost aplaudate și cele două cântări pentru cor mixt: „Flăreă n câmp când vestejește” și „Fântână cu trei isvóre”, de G. Dima, cum și „Hora Dobrugeană” de N. Popovici și cele trei cântări pentru cor de dame. Forța programului a fost însă „Crăeșa ielelor”, cele două cântece pentru solo de bas și — debutul d-nei Crișan. Baritonul d-lui Dr. Stroiă (Oluf) a fost de ajuns apreciat în colonele ziariului nostru cu ocaziune concertelor anterioare, și tot ce am avé să adăugăm, e regretul publicului sibian, că — după cum am înțeles — fiind reținut de agendele conducerii tractului Seliștei, al cărui protopresbiter e, nu va mai rămâne president al reuniunii de cântări și de sine înțeles, că nici membru. Sigur noi am fi cei dintâi cari ne-am bucura de inesacritatea acestei informațiuni. Vocea d-șorei Delia Olariu (alt, mama lui Oluf) și sopranul dulce al d-șorei Geni Moga (crăeșa ielelor), dela concertul dat în 23 Maiu a. c., când tot aceste părți solo le avuseră, se pare a fi câștigat în volum și timbru mai pronunțat. Progresând astfel, vom avé în d-șorele Moga și Olariu soliste cari vor face onoare artei române.

Un intermezzo de rară însuflețire din partea întregului public, de la rëndurile prime ale eltei până sus în galerie, a fost debutul d-nei Crișan. Cele trei doine arangiate de

dirigentul H. Kirchner pentru solo și acompaniare la pian: „Solomóne căpitane”, „Floriceică de pe rîu” și „Fôie verde de bujor”, părea că nu sunt cântate de voce omenescă, ci întrupate în glas de serafimi, care te înalță în sfere ceresci. Aplauzele și aclamațiunile la adresa d-nei Crișan în toate trei rëndurile de câte-ori a trebuit să revină pe bină, cu erupțiunea aceea isvorită din admirarea vocii, din caldă simpatie față cu escelela sopranistă și la unii isvorită și din dulci reminiscențe de pe timpul când în rolul Gabrielei din „O noapte în Granada” îi învățase a simți ce va să zică o cântare frumoasă, — vor forma totdeuna o pagină de frunte în anelele succeseilor raportate de scumpa noastră reuniune. Dar' vor servi și ca dovadă despre cum se manifestă iubirea și stima Românilui față de iubii săi.

Nu mai puțin iubit ne este și solistul de odinioară al reuniunii noastre, dl Isaia Popa, paroch în Ocna. „Călugărul din Pisa” de C. Löwe și „Nor de vijelie” de Humpel sunt compozițiuni pare că anume pentru voci de talia vocii d-lui Popa. Cea dintâiu, tânguirea paricidului, lină, în tonuri profunde, sombre, ca dispoziția sufletescă a asasinului muștrat de conștiință, isbucnind numai din când în când în țipet de căință și de dor după mângăirea și alinarea chinurilor sufletesci. A doua, „Nor de vijelie” tânguirea amorului.

Trecutul d-lui Isaia Popa și renumele lui de cântăreț este cunoscut până în cele mai depărtate colțuri de țară locuite de Români. Este destul a spune, că a cântat Șaia A fost aplaudat frenetic, așa că a trebuit să repeteze Norul. Publicul cerea doină, doină resuna prin sgomotul aplauselor din parter, doină răspundea echoul puternic de pe galerie. Dar' Șaia n'a cântat doină, ci a repetat Norul. Publicul i-a fost mulțamitoriu și pentru această. L'a aplaudat de nou, cu aceeași însuflețire. Păcat numa', că nu ni-a dat să auzim și vr'o doină de cele cum numai el știe să cânte!

Ar mai fi să amintim ceva și despre cor și orchestră. Orchestra și-a achitat cu onoare grăua problemă, ce a avut-o mai ales în „Crăeșa ielelor”. Ear' corul a fost corul „reuniunii de muzică” din Sibiiu . . . și prin această am spus mai mult de cât orice cuvinte de laudă. Trăească!

Voci din presă.

Presa germană din loc, deosebi despre petrecerea populară și despre concert aduce în numărul de Luni seară rapoarte elogiöse.

„Hermannstädter Zeitung” serie următoarele: . . . „Peste tot a domnit eri după amiază viața extraordinară de animată. Puterea de atracțiune o avea petrecerea populară română de pe locul de patinat. Publicul peregrina într'acolo în masse; se pôte zice, că tot Hermannstadt și-a dat acolo întâlnire. De pe galerie înaltă a casei elvețiene a reuniunii de patinat cânta capela din Brateiu jocuri românesce, și îndată, după ce fotografatul Auerlich a fotografat colosala grupă de fete și neveste venite din diferitele comune ale comi-

tatului Sibiiu la emulația pentru premiile destinate celor mai frumoase și mai plăcute („gefälligste”) porturi naționale, s'a început jocul poporației de la sate, care oferea aspect splendid („farbenreiches Bild”) și stîrnea interes general în cel mai înalt grad.

Cei mai mulți erau din Sibiiu, Reșinari, Seliște, Bungard, Veștem, Poiana, Sadu și Ocna. Fôrte frumos a fost jucat de câțiva feciori din Ocna „Călușeri”, apoi de câtră cei din Sadu „Hora”, unii feciori și tineri reșinari jucau fără femei, ceea-ce încă a plăcut mult. . . Ear' despre concert serie următoarele: . . . „Un auditoriu splendid și numeros (glänzendes zahlreiches Auditorium) s'a întrunit spre a nu scăpa ocaziunea de a auzi prestațiuni în adevăr escelele (ale reuniunii). Sub conducerea pricepută și conștie a dlui H. Kirchner a știut să se mențină cu succes la înălțimea ajunsă odinioară sub Dima și nîsuesce neconținut înainte. Numărul prim, „Brumărelul” pentru cor mixt și solo de sopran și bariton, și acompaniare de orchestră, de I. Murășan, a dat cea mai bună ocaziune de a se arăta în adevărată lumină cunoștințele soliștilor peste tot escelelți, cum și ale zelosului chor, și a făcut fôrte bună impresiune. Nu mai puțin au plăcut cele două cântări de G. Dima, „Flăreă n câmp” și „Fântână cu trei isvóre”. Ca punct al treilea a urmat „Crăeșa ielelor” . . . care a fost executată escelel și a aflat plăcere mare și binemeritată. Succes orcanic au avut, și au trebuit repetate cântările arangiate de H. Kirchner „Solomóne căpitane”, „Floriceică de pe rîu” și „Fôie verde de bujor”, cântate de prețioasă (bewährte) cântăreță a reuniunii, dna Dr. Crișan, cum și corul mixt „Hora Dobrugeană” de N. Popovici. Prin acest concert în adevăr fôrte reușit reuniunea română de muzică și-a câștigat cu un rar succes mai mult la activul ei.

„Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt” serie următoarele: . . . „Afluenta la jocurile populare arangiate Duminecă după amiază la 4 ore pe locul de patinat era așa de extraordinară, în cât biletele au trecut toate în fôrte scurt timp. Programul consta exclusiv din jocuri populare românesce, jucate de singurătice grupe de țerani de ambe sexele veniți în mare număr de prin comunele din împrejurimea Sibiiului, și privite de public cu mare plăcere. Porturile populare caracteristice, cum și câteva costume de salon în colori naționale-române au fost cu drept cuvânt admirate. . . . Ear' despre concert serie următoarele: „Sala și galerie era ticsită (überfüllt), și auditoriul a fost de tot frapat de alesul program și de escelela executare a lui. Deja primul chor cu solo de sopran și bariton (d-șora Simonescu și d-l profesor Stroiă) a stîrnit plăcere orcanică (stürmenden Beifall), care a chiamat la rampă și pe componistul I. Murășan, care era present, și chorurile populare și de muzică de artă, și solistii au fost până aproape la miezul nopții aplaudați cu cea mai mare însuflețire. Trei cântece populare arangiate de Kirchner au dat sîrbătoritei cântărețe d-nei Crișan ocaziune a

brilla cu vocea ei frumoasă, cu perfecta-i artă de cântare și cu profunda-i interpretare, producînd entusiasm general. A fost orcanic aplaudată și a trebuit să repeteze ultimul cântec. „Hora Dobrugeană” de N. Popoviciu pentru cor mixt încă a fost d'a capo cerută. Plăcere entusiastă, manifestată prin aplauze furtunöse, a provocat dl preot Popa, vestit cunoscutul basist, a cărui voce lină, nobilă, curată, a brillat în două cântări, dintră cari ultima a trebuit să fie repetată. Scena Oluf, cu damele Moga și Olariu și profesorul Stroiă în partiile solo, predată escelel, a avut și eri binemeritatul succes enorm. Dintră cele trei coruri fôrte drăguțe de Brahm „Barcarola” a trebuit să fie repetată. Programul s'a încheiat cu succes și acoperit de complăcere generală, cu frumoasă „Horă” de Dima.

Revistă esternă

Țarul în Francia. Sâmbătă Țarul a asistat la marea revistă militară din Betheny, după care s'a dat dejuner cu care ocaziune de nou s'au rostit toast. Loubet a făcut amintire de înființării alianței franceso-ruse, de desvoltarea alianței și de puterea ei actuală, declarînd că ziua de Sâmbătă e o nouă sigilare a grandioasei opere. Țarul încă a vorbit pe larg despre dubla-alianță, accentuînd că ea se întărește zi de zi ca prețios factor al păcii omenimei întregi, căci aceste două state aliate sunt conduse de cele mai pacifice intențiuni.

De la Betheny țarul și țarevna au mers la Compiègne; Sâmbătă după amiază a plecat din Francia.

*

Țarul nu întrevine. Se raportază din Köln pe basa informațiuni unui ziaru care nu odată a servit de organ al cauzei bure, că țarul nu va întrevine în cauza războiului din Africa. Promisese reginei Victoria că va observa atitudine neutră, și această promisiune a făcut-o și regelui Edward, când cu întâlnirea de la Fredensborg.

Fără această promisiune a țarului Englezii nici n'ar fi început războiul.

*

Burii în ofensivă. Pe câmpul de războiu din Africa s'au întemplat schimbări mari. Burii au reluat ofensiva; semn că oștea lor nici pe departe nu e așa de puțină cum o prezentau rapoartele trecute prin cenzura engleză. Deosebi ziua de Sâmbătă (21 Septembrie) a fost zi neagră pentru guvernul englez. Deodată despre trei învingeri bure i-a sosit raport de la Kitchener. Prima: învingerea raportată de Botha la Utrecht, unde cinci companii engleze au fost parte ucise, parte luate în prînsore. Despre această învingere raportul lui Kitchener sună astfel:

Raportez cu mare regret, că o trupă ecleroră, care consta din cinci companii și avea cu ea trei tunuri, la sud de Utrecht (în Transvaalul sudic) a căzut în cursa Burilor. Am perdut toate tunurile, opt ofiieri și patru-

FOIȘORĂ

Rostul vieții.

— Cugetări —

de

Leo Tolstoi.

(Urmare).

Pentru mine învățătura lui Christos a devenit mai bine înțelă și mai covârșitoare atunci, când am început să înțeleg destul de lămurit că viața nu mi aparține mie, ci aceluia care mi-a dat-o; și că scopul vieții mele nu reșede în mine, ci în a sa voie, pe care eu trebuie să o cunosc și să o împlinesc. Și această m'a schimbat cu desăvârșire.

De ne-ar scăpa numai Dumnezeu de răul, de diavolul, care există ca un „eu” în mine și în voi toți. Și numai de n'ași uita, că viața mea nu există astăzi, mâine, în anul viitoriu, în Poiana sau în Moscova, cu persoana cutare sau fără ea: ci există în serviciul tatălui, pretutindenea, totdeuna, cu toți și pentru toți.

Omul așa trebuie să fie ca apa. Nu sunt pedeci: se scurge! I-se pun zăgazuri: se opresce în loc. Se sparge iezătura: ear' își

continuă scurgerea. Într'un vas în patru colțuri e cu patru colțuri, într'un vas rotund e rotundă. Și tocmai de aceea apa e cea mai necesară, și cea mai puternică dintră toate lucrurile.

Puterea care ne face să fim convinși despre ceva, deplina și neresturnată putere, o posedăm nu atunci când avem espuse argumentele în mod logic neresturnabil, și nici atunci când sentimentul e în consonanță cu pretensiunile rațiunii, ci numai atunci când omul în urma experienței, după ce a făcut încercări contrare, e convins, că numai o singură cale este.

O astfel de convingere ne câștigăm și cu privire la faptul, că nu există decât o singură viață, împlinirea voinței dumnezeiesci.

Inchipueșteți, că alésa inimei ț-i-a dat întâlnire pe seară, pentru a-ți spune cuvîntul dorit și așteptat. Cum vei petrece tu ziua și cum te vei pregăti pentru întâlnire! Te vei teme să nu mori cumva sau să nu se prăpădescă lumea cumva înainte de a sosi cînsul acesta! Se guști numai plăcerea momentului așteptat, și atunci vină ce va veni!

Vezi, asta este — a dori! Așa ași dori eu să împlinesc voia lui Dumnezeu. Cu atîta pasiune ași dori să o împlinesc! E cu puțință lucrul acesta? E cu puțință? Da; e cu pu-

țință. De lipsă e numai atîta, să știe omul lămurit despre ce e vorba, să știe că e conștiu de lucrarea sa, că pôte să aducă jertfă.

Să vă ajute Dumnezeu, ca neconținut să vă bucurați de ce a ne bucura nimeni și niciodată nu ne pôte împedeca, de bucuria de a fi împlinit voința dumnezeiască; decât-că lucrul să fie făcut în curățenie, umilire și iubire.

Că de ce să trăiască omul, cum se trăească și ce să facă pentru a avé dreptul a trăi?

Să întorcem întrebarea și să zicem în-tăiu, cum trebuie să trăim, pentru a face după aceea încercarea de a înțelege pe „de ce”.

Trebuie să trăim! Am trăit și trăim fără nici o rezonare. Dormim, mîncăm, ne mișcăm, cugetăm în fie-care zi. Suntem ca calul dela móră Rôta se învîrte sub noi și ne si-lesce să ne mișcăm.

Nu putem altcum decât să trăim; și de aceea principala chestiune, singura chestiune înțelăptă, după părerea mea e aceea, — cum trebuie să trăim?

Respunsul prim la întrebare îl știm toți, e acesta: atît de bine cum numai se pôte. Așa au trăit toți ômenii, sau cel puțin s'au nisuit, ca așa să trăiască, așa trăesc și așa vor trăi.

A doua întrebare e această: ce e aceea atît de bine cum numai se pôte? Respunsul pentru omul care se cunoște numai pe sine, e evident. Sună așa: a-ți procura atîtea plăceri cîte numai se pôte.

Dar' în momentul în care omul a înțeles că nu e singur, în momentul în care simte durerile celorlalți ômeni, — nu mai e suficient răspunsul prim, pentru că se manifestă contrastul întră rivna de plăceri și întră conștiință. Tocmai în acest contrast vă aflați toți. Pentru a-l deslega, trebuie să se predee omul uneia dintră aceste două puteri: ori dorinței de a avé bunăstare personală, ori conștiinței, și adecă să se predee cu desăvîrșire, fără deosebire, fără contrazicere, fără compromisuri.

A se preda dorinței de a atinge fericirea personală, ori conștiinței, nu însemnăză însă suprimarea vocii conștiinței sau suprimarea dorinței de a avé fericire personală; ci însemnăză numai aceea, că omul recunoște în conștiința sa, că numai una din aceste două formăză viața, adevărata viață.

Suferințele și îndoelile se nasc din nedeterminarea chestiei acesteia în conștiința noastră.

Când setea după adevăr și după dreptate nu e o dorință a conștiinței, ci numai

zeci soldați au căzut în luptă, nouă ofițeri și patruzeci și cinci soldați au fost răniți, șapte ofițeri și 180 soldați a fost luați prizonieri.

În Capland a mâncat bătaie cavaleria generalului French, care voia să cernireze oștea generalului Smuts. Ear' a treia învingere a Burilor e cea de lângă Pretoria, despre care am făcut amintire în numărul anterior.

Ziarele apărute în Londra Vineri s'era pretind tôte, ca guvernul să trimită lui Kitchener cavalerie în număr de ajuns. Se volesce chiar, că guvernul voesce să mobilizeze fără amânare tôte regimentele de cavalerie și să vîndă eearăși trupe yeomane. Se pare că și din India va trimite trupe în Africa.

Telegrama dto. 23 Septembrie, ale lui Kitchener, vorbesc și despre două ciocniri cari erau aproape să devină învingeri pentru Englezi. Anume colonelul William „era aproape să facă prizoneră comanda lui Koch“, — firește că în loc de comanda într'ăgă a trebuit să fie bun bucurios că a putut face prizonieri 55 omeni. Altă „învingere“ e a colonelului Benson, căruia „i-a succedat să suprindă“ comanda de la Carolina, din care a prins 54 omeni, într'ei și pe Petru Botha, și să iee 48 cară cu boi.

Deodată cu acestea Kitchener raportază și următoarele: Generalul Kruitziuger voinde să trecă riul Oranje a atacat în apropiere de Lovat un castru de spionaj. „Drept că încercarea de trecere nu a succedat, dar Englezilor li-a cauzat pierderi considerabile; într'ei cei căduți e și un colonel și un căpitan.

Ceea ce sigur va interesa pe toți cari urmăresc cu simpatie lupta Burilor, e știrea dată din Durban de cuprinsul, că generalul Botha, însoțit de toți comandanții transvaaliani mai de frunte, și de 1500 ostași înaintă spre țera Zulucaferilor, ear' generalul Lytleton cu însemnată putere armată se află în apropiere de riul Buffalo.

Desub pôlele Meseșului

Parohie și preot model.

Tresnea, 5 Septembrie v.

Avu'tam nenumărate ocașuni, din incidentul cărora puteam și chiar trebuia să recurgem la ospitalitatea ziarului nostru spre a publica lucruri laudabile și foarte frumoșe din parohia noastră. Am înțeles însă, pentru-că vorba iubitelui nostru păstor „Faptele de sine vorbesc“. Când vrei să faci ceva, n'ai să bați doba.

Acum însă, când numai scurt timp ne desparte de îndepărtarea din comuna noastră a distinsului nostru preot și acum protopresbiter Domnul Iovian Mureșian, cred că e sosit timpul și că va fi de interes public, ca să-mi permit a comunica în coloanele ziarului nostru „Tel. Rom.“ următoarele: Tocmai acum se împlinesc 8 ani decând în urma repausărei veteranului fost paroch Irodion

urmarea influențelor din afară, — omul va fi liniștit și va trăi și 'și va petrece cât va pute și până va pute. Natural că sfârșitul va fi — suferință. Eu o știu acesta. Dar' voi nu puteți să credeți cuvintele mele dacă nu e deșteptat în voi pretenșiunea conștiinței. Și ea trebuie să se deștepte, pentru-că mișcarea întregii omenimi merge dela nisuițele de a avé fericirea personală spre pretenșiunile conștiinței. Și eu le ating acestea numai ca o posibilitate foarte problematică. Dar' dacă conștiința e deșteptă în voi, veți recunoșce odată pentru totdeauna, că viața reșede numai în satisfacerea conștiinței, și atunci veți fi eearăși liniștiți și viața va avé rost pentru voi. Pentru-că ce e conștiința? Legea supremă a tuturor viețuitorilor, pe care o simte fie-care în sine, nu numai ca o recunoșcere a drepturilor tuturor viețuitorilor, ci și ca o iubire față de tôte viețuitorile.

Pretenșiunile conștiinței formăză aceea, ce în limba creștină se numesce *voia lui Dumnezeu*. Și de aceea rostul vieții și răspunsul la întrebările amândouă, că de ce trăiesc omul și cum să facă pentru-ca să aibă dreptul a trăi, — reșede în a împlini *voința dumnezeiască*, recunoscută din partea conștiinței noastre.

(Va urma).

Lăbo, fericită a fost parohia noastră a alege de păstoriu pe actualul paroch, pe atunci funcționar în cancelaria consistoriului nostru arhiepiscopesc.

Ajuns în mijlocul parohiei, n'avea unde să-și plece capul, căci nu erau case parohiale; nu era școlă corespunzătoare, ear' biserica n'avea nici un izvor de venit, așa, în cât ori-ce trebuință a parohiei se acoperea prin odioasă repartitie.

În fața acestor stări desolate pusus'a bunul nostru păstoriu pe lucru. Prin cuvântări acomodare, prin capacitări neîntrerupte, într'adevăr „Cu vreme și fără vreme“, succedându-i a predispușe poporul nostru dealcum foarte ascultătoriu, în decursul unui an am văzut realizată dorința obștească, căci iată este cumpărat un intravilan pentru școlă și case parohiale, cu'n estravilan de preste 50 jugere arătoriu și pădure în preț de preste 16000 corone, care preț astăzi deja afară de puțină restanță este achitat parte mare prin repartitie, și din alte ajutoare generose.

Casele parohiale și școlă, zidite din material solid, servesc astăzi nu numai spre laudă parohiei, ci și spre fală tractului întreg, ear' locul cumpărat aduce anual un venit de 200 corone în lada biserice. Precum omul harnic nu se satură de lucru, așa și iubitul nostru păstoriu în conștădere cu iubitul său popor credincios, primindu-i aceste sfaturile părintesci, a procurat pe sēma școlii tôte aparatele de învățământ, înzestrându-o cu padiment, mape, table, cărți pentru înlesnirea învățământului.

Ca director școlar a participat la catichisare, nu ca alți directori, odată în săptămână sau lună, ci încât numai s'a putut în tōtă ziua, dând deslășiri și povețe învățătorului în propunere, pentru-ca școlă noastră să ajungă la vaza și însemnată cuvenită.

Au conlucrat cu zel și d-votament împreună cu învățătorul *Elie Gog* la înființarea unui cor bisericesc format din tineretul adult.

Au înfrumusețat biserica cea pompoasă pe din lōtru și dinafară.

Mulțămă energie sale, prin care întrevenind la autoritățile civile i-a succedat să reclame pe sēma porțiunei canonice vre-o 34 jugere și fauaf dela comuna politică, așa încât azi porțiunea canonică dela 30 jug cât era, numără 65 jug., date în folosința parohiei, ceea-ce se pōte vedé din inventariul parohiei.

Mai departe tot la solicitarea Dsale s'a înființat un fond de bucate bisericesc, care capitalizat an de an se urcă la suma de peste 700 terdele cucuruz, fond din care în curēnd se vor puté acoperi lipsurile mai ardente ale școlii, ear' mai târziu va avé menițiunea de-a contribui la solvirea salariului învățătoresc.

Nu mai puțină atențiune merită faptul îmbucurătoriu, ce denotă îngrijirea sa părintească față de binele poporului, că înainte cu 3—4 luni i-a succedat a înființa o reuniune de temperanță în comună, angajând fruntașii poporului a se înscrie ca membri cu taxe de 5 fil., pe săptămână, cu scop ca cu timpul să se facă un fond bisericesc-școlar.

Nu'mi este scopul să încerc pe nimenea cu merite, căci acelea și așa se impun, însă totuși țin a releva și faptul penderos, că preotul nostru la reprezentarea în afară a biserice și a intereselor poporului a fost totdeauna la culmea chiamării sale. N'a lipsit nici odată din reprezentanța comunală, în maioritate compusă din membri străini, în care apără interesele noastre, dovadă chestia înființării școlii de stat, care aproape de 6 ani tot mereu este respinsă.

Ce influență și trecere a avut preotul nostru nu numai în comună, ci și în jur, se vede și deacolo că în două rânduri cu totalitatea voturilor a fost ales membru la congregațiunea comitatensă.

Din tôte acestea rezultă, că prin înțelepția și energica conducere și tact împreunat cu iubire pastorală, parohia noastră a ajuns a fi de model, ear' iubitul nostru paroch și-a câștigat titlul la recunoștință, iubirea și aliprea întregului nostru popor.

În fine după ce este fapt deplinit că iubitul nostru preot este chemat de superioritatea bisericescă la alt post, ca șef tractual, fi dorim dela bunul Dumnezeu, ca să-l povățuiescă în deplină fericire și sănătate, ca precum în mijlocul nostru, așa și în viitoriul său post să pōtă lucra cu aceeași energie, tact și în-

tensitate spre binele și fericirea clerului și poporului de sub păstoria sa; ear' noi cei rămași aici, să împlorăm darul și ajutorul lui Dumnezeu asupra parohiei noastre, mai rugând superioritatea noastră bisericescă, ca să ne trimită un vrednic următoriu, care pe bazele puse, să ne conducă mai departe spre mărețul ideal, care ne este binele obștesc și fericirea cea vecinică!

Un parochian.

NOUTĂȚI

Personal. Azi cu trenul de la 4 ore după amiază înaltpreasfinția Sa metropolitul nostru va pleca din Sibiu pentru a sevrîși actul sfințirii bisericilor din *Borgo-Prund* și *Galați*. Înaltpreasfinția Sa va fi însoțit de Preacuvioșia Sa vicariul-archimandrit *Dr. Ilarion Pușcariu*, de directorul seminarial protopresbiter *Dr. Eusebiu R. Roșca* și de secretariul consistorial archidiacon *Dr. Elie Cristea*.

Rectificare. Din discursul Ilustrității Sale archimandritului-vicariu *Dr. Ilarion Pușcariu*, prin care a deschis adunarea generală a Asociațiunii, la culegere a rămas afară un șir din alinea a șesa, coloana primă de pe pagina primă a numărului 101 al ziarului nostru. Anume, în pasagiul: „Era anul 1861, așa-dară de atunci tocmai 40 de ani, când tot aici, învăpăiați de dorul sacru“ etc., se se cetescă: „Era anul, etc., când tot aici în Sibiu fruntașii neamului nostru, învăpăiați“.... etc.

Din cauza sfintei sērbători a „Înălțării sfetei Cruci“ numărul proxim al fōiei noastre va apărē Marția viitoare.

Procese de presă Azi se pertractăză la curtea cu jurați în Cluj un proces de presă pentru calomnie la adresa procurorului *Lăzăr*, cuprinsă în niște articoli publicați în „Tribuna“ pe timpul agitației provocate de acest procuror, care la pertractarea procesului intentat în cauza colectei pentru monumentul lui Avram Iancu, numise pe Iancu căpitan de bandiți.

Tot în cauza Iancu se va pertracta mâne la Deva procesul de agitație intentat contra lui G. Novacovici și I. Scurtu pentru discursurile rostite în Tebea la mormântul lui Iancu.

Numire. Domnul *Victor Ancean* notariu la tribunalul reg. din loc a fost numit sub-jude regesc la judecătoria din Baia de Criș.

Din Bistrița primim învitate la sērbările, ce se vor aranja cu prilejul venirii la Bistrița a Excelenței Sale înaltpreasfințitului Domn *Ioan Metimu* Arhiepiscop și Metropolit, conform următorului Program: 1. Joi în 26 Septembrie st. n. la 12 ore a. m. primire festivă la gară. 2. La 3 ore p. m. recepțiune în cuartirul dela hotelul „Regele Ungariei.“ 3. La 7 ore sēra cină comună a la Carte în sala cea mare dela „Regele Ungariei.“ Aranjarea sērbărilor o face comitetul parochial din Bistrița.

Viriliștii din comitatul Alba-inferiōră. În 12 crt. s'a espus spre vedere publică lista viriliștilor pe 1902. Sunt cu totul 190, cel din urmă virilist solvesce contribuție de 356-76 cor. Dintrē Români sunt trecuți următorii: Dr. Victor Mihályi, Petru Paul, Ioan Cirlea, Ioan M. Moldovan, Petru Fizeșan, Publiu Rozor, Dr. Ales. Pop, Dr. Aug. Dumitrescu, Nicolae Trifan, Mihail Cirlea, Rubin Patia, Iosif Muntean, Ioan Rusan, Gregoriu Ordace, Ioachim Totoian, Dr. Laur. Pop, Samoil Crăciun, Iulu Moldovan, Ignățiu Chirilă, Ioan Maior, Ludovic Andreiu, Ioan Natea, George Vancea, Dr. Ioan Marciaș, George Ivașcu, Ioan Drăgan, Artimon Blășan, Moise Metes, Fr. Boțian, Silv. Nestor, Iosif Cirlea, Teof. Faur, Const. Colbasi, Ioan Bitea, Ioan Pop și Silviu Lazar.

Armata germană — în decadentă? Corespondentul din Berlin al ziarului „Rappel“ (Paris) raportază că împēra'ul Vilhelm nu e mulțămît cu rezultatul manevrelor de la Danzig. Cu ocașiunea consiliului ținut după manevre a înfruntat aspru pe comandanții de corpuri, din cauză că infanteria a dovedit foarte puțină putere de rezistență, ear' la cavaleria odinioară atât de temută împēratul a constatat regres hotărît.

Drept, că acestea le spune un ziaru francez, dar' combinându-le cu cele ce scriu ziarele germane, cari unanim constată că trupele au fost silite la marșuri prea grele și îndelungate, așa că jumătate dintrē feciorii câte unui batalion au căuțat bolnavi, se pare că totuși este ceva adevēr în cele raportate de ziarul frances.

Câștigul Asociațiunii. Seria de festivități aranjate din prilejul adunării generale a Asociațiunii, pe lângă succesul moral a adus Asociațiunii și frumos câștig material. Incasso de la concertul de Duminecă sēra — după cum se spune — a fost 1800 corone, ear' cel de la petrecerea populară încă trebuie să fi fost foarte considerabil, dat fiind, că comitetul aranjator *nici nu mai avea bilete de vîndut*. Tōte trecuseră în scurt timp, așa că multora li-s'au vîndut bilete cari odată fuseseră întrebuințate de oșpeți și lăsate la masa de controlă. Peste tot s'au incasat de la aceste petreceri circa șese mii.

† Ilie Henteș. Duminecă la 4½ ore după amiază a răposat în Ocna-Sibiului, în etate de 57 ani *Ilie I. Henteș*, proprietariu. În mormântarea d-s'a făcut eri în cimitirul bisericeș gr. or. din Ocna. Il ielesce soția sa Maria n. Henteș, fiii Gedeon, Iuliu, Maria, Augustin și Emil, frații Ioan I. Henteșcu profesor pensionat, Isaia I. Henteș paroch gr. or., sora vėl. Paraschiva Dumaș și alte numeroșe rudenii.

Bacilul tuberculoșei — în urin. Medicul *Dr. Alexandru Crăciunescu* din Timișōra, medic curant la Băile-Herculane, a găsit în urinel unui pacient al seu bacilul de tuberculoșă. Comunicând acest cas profesorului-specialist *Dr. Finger*, acesta i-a răspuns, că bacilul de tuberculoșă aflat în urina curat, ca prim simptom al unui început de tuberculoșă, e un cas până acum necunoscut și ar fi vrednic de publicat. În urma acestui răspuns *Dr. Crăciunescu* a publicat în revista „Wiener Medicinische-Presse“ (Nr. 36) rezultatul cercetărilor sale.

Catastrofa dela Palota. După constatările oficioșe, victimele ciocnirii de trenuri dela Palota sunt următoarele: În ambele trenuri au fost: 2 călători clasa I, 14 călători clasa II, 18 funcționari; în total 34 persoane. *Morți*: 7 funcționari, 2 călători; în total, 9 persoane. *Răniți*: 9 funcționari, 7 călători; în total 16 persoane. *Neatînși*: 2 funcționari, 7 călători; total 9 persoane.

Morți sunt 1. Șeful de tren Mateescu, 2. frânarii Dușu Dumitru, 3. Muscalescu Ion, 4. Ioaniu Petre, 5. Niculescu Ion, 6. conducătorul de la vagonul cu paturi Swartz, 7. bucatarul de la vagonul restaurant Gheorghe Ion, 8. Bibicescu, șef de tren, aflat în concediu, 9. copilul Alexandru, fiul controlorului de la vagoșele cu paturi Marcovici.

Răniți sunt: 1. Ștefănescu, șef de tren; 2. Frânarul Morarescu; 3. Marcovici controlor la vagoșele cu paturi; 4. soția Elisabeta a controlorului Marcovici; 5. fiica sa Janeta; 6. Impiegați poștali Părvu Eugeniu; 7. Petroianu Gh. 8. Sabăreanu M.; 9. P. N. Ionescu, din Severin; 10. Henrich Weis, de loc din Pucioasa; 11. Buchis Panchas, din Severin; 12. Meilender, din Craiova; 13. Frânarul Andreescu Dimitrie; 14. Dragulescu, șeful stației Frăsinet, aflat în concediu; 15. mecanicul Paulian, 16. focarul Magheru, acești trei din urmă aproape însănătoșiți.

PARTEA LITERARĂ.

Carmen Sylva despre Vasile Alexandri.

(Fine.)

Alexandri a mai spus poetei-Regine, cum el rătăcea prin munți și văi, ascultând bătaia de inimă a poporului, — cum asculta pe țeran cîntînd și el culegea aceea cîntare, fragment după fragment. Poetul 'i-a mărturisit că une-ori racordînd două fragmente de cîntare populară, adăgea el mijlocul poemului...

Intr'o sēra, pe țermii Dunărei, Alexandri dete de un grup de grănițeri în jurul unui foc. Ei cîntau. Alexandri cîulește urechia, ca mai bine să audă. Ei cîntau tocmai aceea cîntare, cu melodia ei monotonă și melancolică, pe care o complectase dînsul. Ce plăcere nu avu poetul auzînd propriile lui versuri, din cuvēnt în cuvēnt, cum le scrisese.

— De unde știi tu cîntecul acesta?

— Ia de la tata.

— Dar' tată-tēu de la cine l'a învățat?

— De la tată-sēu!

„Mare bucuria poetului, care simțise și restituse versurile uitate, tocmai cum le simțise țēranul român...”

„Și alții trec pe unle a trecut Alexandri, esclamă Carmen Sylva, — dar' ochii lor nu vēd, urechile lor nu aud... Ei nu găsesc nimic, ba zic că e numai o născocire, o mistificare!

— Noi nu vedem nimic, deci nimic nu este! — Învēțați a vedé și a asculta cîntarea ce se înalță din inima suferinței, din observațiunea naivă a poporului!”

În urma acestor amintiri și aprecieri ce Carmen Sylva face despre Alexandri, autorul ori colectantul Doinelor și Baladelor populare

Ea analizează, cu obicinuital ei simț poetic, baladele: *Toma Alimș* și *Măndstirea Curtea de Argeș*.

„Nu dau acî, zice Carmen Sylva, — din marea lucrare folcloristică a lui Alexandri — de cît poemele ce mi-se par mai atin-gătoare, pe acele ce el însuși le iubia mai mult“.

Dintră aceste era și „*Legenda ciocârlii*“ pe care Carmen Sylva o traduse minunat în limba franceză în manuscrisul autograf ce posed de la Diva poetă-Regină și carele acum este depus în Biblioteca Urechii, din Galați.

„Acastă poveste de nesdrăvane, zice Car-men Sylva, terminând traducerea legendei, e atât de profund poetică, că nimeni n'ar cu-teza să lase afară măcar o vorbă traducend-o în prosă.“

Talentul lui Alexandri pentru scrierile teatrale încă a fost analizat de Carmen Sylva. Ea zice că dînsul „a abordat *drama*, dar' ca adevărat poet liric, a făcut mai mult poeme dramatice, pline de cugetări sublime și cu forte frumoase versuri“.

Nu se putea în mai scurte vorbe deter-mina valoarea lui V. Alexandri ca scriitor pen-tru teatru.

„In ce a devenit Alexandri cu totul popular, — mai spune Carmen Sylva — e în cântările lui de *răsboiu*, cari sunt pôte cele mai grele de reproduș în prosă.“

Și glorioasă pe cît și judicioasă critică și biografă a nemuritorului poet, reproduce în limba franceză, cu multă nimerire — poe-mele: „*Peneș Curcanul*“, „*Căpitanul Romano*“ și neîntrecutul „*Sergentul*“.

Perice de marele poet care a avut sôrtea să fie apreciat, stimat, iubit și innemurit ast-fel de Carmen Sylva.

V. A. Urechii.

FELIURIMI

Câtă bere se bea pe an? Conform celor mai noue date statistice, în întrégă lu-mea se fabrică 224.000.000 hectolitre de bere pe an. Din acêsta enormă cantitate se vine pentru Germania 61 milioane, pentru America și Australia 55 milioane, Anglia 53 milioane, Austro-Ungaria 21 milioane, Belgia 13 mili-ône, Franția 9 milioane. Consumația e mai mare în Bavaria, unde se vine pe un locui-toriu 230 litre la an, urmêză apoi Belgia cu 169 litre, Anglia 145, imperiul german 116, Danemarca 85, Elveția 55, Statele Unite 47, Austro-Ungaria 44, Olanda 40, Norvegia 15, Svedia 11 și în fine Rusia cu 5 litre de fie-care om.

Albinele și colôrea nêgră. „*Ame-rican Bee-Journal*“ într'un număr mai recent publică unele observațiuni, conform cărora albinele au hotărîită antipatie față de colôrea nêgră. Aname s'a făcut experiența, că albi-

nele cu mult mai adese-ori împung pe ômenii îmbrăcați în haine de colôre întunecată, de cît pe cei în haine albe. Asemenea se pôrta și față cu animalele. Autorul articolului spune, că a vêdut cum un roi de albine infuriat s'a năpustit asupra unei trăsuri la care erau înhămați: un cal negru și unul alb. Cel alb a căpêtat o singură împunsătură, pe cînd celalalt a fost aprôpe ucis de furiôsele jivinii. Tot astfel pătesc și găinile; cele albe pot ricăi în dragă voie prin apropierea coșnițelor, pe cînd cele negre au să suferă mult de împunsăturile albinelor.

Cărți și reviste.

„Curs complet de aritmetica co-mercială, pentru școlile comerciale, de Dr. Iosif Clemens Kreibig, în românesce de Ar-seniu Vlaicu. Partea I., Brașov, 1902 (?). Tipariul tipografiei Ciureu et Comp. Edi-țiune ajutorată de fondul „Coresi“ al școlilor medii gr.-or. din Brașov. Prețul ?

„Mama sfântului Augustin“, de Emil Bougaud episcop de Lavall (în Franția), traducerea în românesce e făcută de Salba. Tipărită în tipografia seminariului gr.-cat., din Blaj. Editor Dr. E. Daianu. Prețul 2 corône.

Clipe de repaus. Sub acest titlu va apăre un volum de schițe și narațiuni scôse din relațiunile vieții nôstre sociale, de „*Sor-covă*“, cuprinđend cinsprezece piese:

Sermanul Fekete Jôska. Dintr'o carte din anul 1999. Un signal de foc. Un om al situațiunii. Vodă Dospitu, al cu nêrođile. Un căteli și un bal, cari mi-au păpat două cariere frumoșe. Din studiile mele despre prostie. Istoria unei contre. Moravuri contimporane. La băile din Noroiôsa. Rêsbunarea lui Sânducu. Unul din Gura-Fleanț. Popa Șandru. Mister William Sorcovă, reporter of. „*The New-York Herald*“, — pe estensiune de circa 12 côle ti-păriu 8°. Abonentele se pot face la tipografia A. Mureșanu în Brașov, cu 2 corône plus 20 fileri pentru porto postal.

Posta Redacțiunei.

Săcelul de pădure. Raportul despre care scrii nu ni-a sosit.

Instrucțiune în cântare

predă

Elena Cunțan

absolventă a Academiei reg. de musică din Berlin.

Sibiiu, strada Poplăcii Nr. 28

Nr. 114—901.

[208] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului al doilea de paroch în parochia Brad, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate la colă B., pentru între-girea venitelor dela stat. Dela concurenți se cere să aibă pregătirea de 8 cl. gimnasiale.

Concurenții au să așternă suplicele in-struite conform normelor în vigôre, în ter-minul deschis la subsemnatul oficiu protopres-biteral și a se presenta cu 8 zile mai 'nainte de alegere într'o zi de Duminecă ori sêrbă-tôre, pentru a cânta respective a celebra și cuvênta.

În conțelegere cu comitetul parochial oficiul protopresbiteral gr.-or. al Zarandului.

Vasiliu Damian
protopresbiter.

Nr. 196/1901

[209] 1—3

Concurs

În sensul rezoluțiunei Preaven. Consis-toriu archidieceșan prin acêsta se escrie con-curs pentru ocuparea postului de paroch în Sânpetru și filia Uciuc cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt cele fasonate în colă B. pentru întregirea venitelor preotêșci dela stat. Deosebit primesce parochul 100—200 corône pentru propunerea religiunei la școlă centrală de stat.

Reflectanții la acest post au a-și așterne suplicele lor concursuale instruite conform normelor în vigôre, la subsemnatul oficiu pro-

topresbiteral în terminul deschis, și a se pre-senta în vre-o Duminecă ori sêrbătôre înain-tea alegătorilor spre a cânta respective a ce-lebra și cuvênta.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv

Hațeg, în 9 August 1901.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Hațegului.

Titu V. Gheaja
protopresbiter.

Nr. 475—1991.

[205] 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului învêțătoresc vacant din Sîn-Iacobul mureșan, protopresbi-teratul Turđii se publică concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în „Telegr. Român“.

Emolumentele sunt 600 cor. și anume:

1. Locul învêțătoresc computat în 200 corône.

2. Venitul cantoral 20 cor.

3. Câte o ferderă bucate dela 75 familii socotita în 90 cor.

4. Din repartițiune pe popor 290 cor. Locuință în școlă și folosirea grădinii școlare.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și înainta cererile lor concursuale instruite con-form normelor în vigôre subscrisului oficiu protopresbiteral în terminul de sus.

Cojocna, 1 Septembre 1901.

Oficiul protopresbiteral român gr. or. al Turđii în conțelegere cu comitetul parochial.

Teodor Ciortea
adm. prot.

Op premiat de Academia Română.

Semințe din Agrul lui Christos.

Cuvêntări bisericesci

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvêntare archierescă.

Tom. I.: cuvêntări la tôte Duminecile de preste an.

„ II.: „ prasnicele și sêrbătorile, precum și la casuale bisericesci.

„ III.: cuvêntări la înmormêntări parastase etc.,

Prețul fiecărui tom 3 corône și porto postal.

Se află de vîndare la autorul și la

Tipografia și librăria Archidieceșană
Sibiiu

Orolôge de părete și deșteptătôre dela 1 fl. 50 cr. în sus.

* Numai marfă bună și solidă.

* Prețuri eftine, garanție consciențioasă.

JULIUS ERŐS

SIBIIU

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Cel mai mare deposit de orolôge, juvaericeale, aurării și argintării din Transilvania recomândă eftin și bun tôte produsele ciasornicăriilor, juvaergiilor și opticeilor.

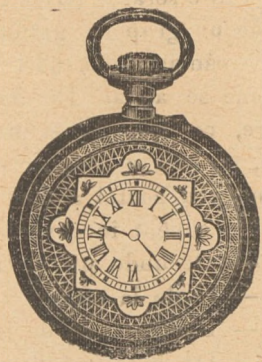
Potire, cruci, cădelnițe, candelé pentru altar, etc., tacâmuri și vase de masă cu prețurile originale de fabrică.

Cercei, inele, broșe și brățetele cu séu fără petri scumpe.

Inele de căsătorie gata în ori-ce mărime.

Cadouri de nuntă și botez potrivite cu prețurile cele mai eftine.

[113] 13—30

Orologiu de dame de argint veri-tabil, mărime 30 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni, aceeași calitate, mărime 50 mm., 5 fl. 50 cr.

Orologiu de domni séu de dame, aceeași calitate, cu capac dublu, 7 fl. 25 cr.

Lanțuri de argint veritabil dela 1 fl. în sus. Lanțuri de aur veritabil dela 9 fl. în sus. Orolôge deșteptătôre de nickel dela 1 fl. 60 cr. în sus. — Se trimite pe lângă rambursă; ce nu corespunde se schimbă imediat séu se trimit banii înapoi.

Reparaturi de orolôge se eșecută bine și eftin.